

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 25C/55/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312216849
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Heinrich
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2014:4312216849.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci navrhovateľa : POHOTOVOSŤ s.r.o., IČO: 35 807 598 so sídlom v Bratislave, Pribinova ul. č. 25, zast. Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti odporcovi: Slovenská republika v jej mene: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, sudcom JUDr. Petrom Heinrichom, takto

r o z h o d o l :

Súd návrh zamieťa.

Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa písomne podaným návrhom doručenými dňa 28.09.2012 domáhal od odporcu zaplatenia majetkovej škody v sume 336,88 eura a nemajetkovej ujmy v sume 67,38 eura, keď Okresný súd Levice o návrhu na vydanie poverenia rozhodol po 325 dňoch vo veci vedenej exekútorom pod exekučným číslom EX 2308/2010 a to tak, že zamietol návrh na vydanie poverenia. Navrhovateľ namietal, že sa pre existenciu rozhodnutia rozhodcovského súdu nemôže domáhať pre prekážku rozhodnutej veci nároku v civilnom konaní. Súd pritom rozhodol po veľmi dlhej dobe a nie v súlade so zákonom a ústavou SR. Majetková škoda predstavuje istinu a príslušenstvo a nemajetková ujma a nemajetková ujma 20% z uplatnenej istiny a príslušenstva za nesprávny postup súdu.

Prvostupňový súd návrh zamietol. Na základe odvolania navrhovateľa Krajský súd v Nitre rozhodnutie okresného súdu zrušil z dôvodu nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia v časti, pokiaľ sa týka otázky, či postup exekučného súdu prvého stupňa vykazoval znaky zbytočných priesťahov v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Prvostupňový súd neposudzoval tvrdené zbytočné priesťahy s ohľadom na konkrétne okolnosti veci. Postup exekučného súdu bolo potrebné posúdiť z hľadiska zbytočných priesťahov.

V zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. súd pojednával v neprítomnosti navrhovateľa, právneho zástupcu navrhovateľa a odporcu, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil. Účastníci mali doručenie vykázané. Právny zástupca navrhovateľa dňa 26.11.2014, napriek tomu ospravedlnil svoju neúčast' emailom, žiadal pojednávanie odročiť, z dôvodu kolízie s pojednávaním vo veci 23S 150/2014 na OS Banská Bystrica a vo veci 12P 322/2014 na OS Pezinok, čo ani nedokladoval. Súd mal za to, že kolízia pojednávania, nie je dôvod, pre odročenie pojednávania (nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 68/1998, uznesenie ÚS SR sp. zn. III. ÚS 94/2005). Právny zástupca navrhovateľa na pojednávania žiadne nové skutočnosti neuvádza, postoj navrhovateľa je súdu známy. Vo veci už prebehlo dokazovanie.

Súd doplnil dokazovanie oboznámením sa s dokladmi a to: odvolaním doručeným dňa 06.11.2013, uznesením KS v Nitre č.k 8Co/426/2013-95 zo dňa 25.08.2014 a zistil tento skutkový a právny stav:

Navrhovateľ sa písomne podanými návrhmi zo dňa 28.09.2012 domáhal od odporcu zaplatenia majetkovej škody v sume 336,88 eura a nemajetkovej ujmy v sume 67,38 eura. Navrhovateľ ako oprávnený prostredníctvom súdneho exekútora podal návrhy na Okresný súd Levice na vykonanie exekúcie voči povinnému: V. K., Príslušný okresný súd zamietol návrh na vydanie poverenia v lehote viac ako 325 dní, keď pre daný prieťah neexistoval dôvod. Nesprávny úradný postup súdu bol v nevydaní rozhodnutí v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov ako aj vykonaním úradného postupu, bez splnenia zákonných podmienok. Exekučný súd preskúmaval žiadosť o vydanie poverenia spôsobom odporujúcim zákonom. Všeobecný súd konajúci v pozícii exekučného súdu, nie je legitímne schopný vykonávať úkony smerujúce k opätovnému komplexnému rozhodovaniu o veci. Všeobecný súd by mohol preskúmavať rozhodnutie len v súlade so zákonom o rozhodcovskom konaní. Z hľadiska princípu právnej istoty nemôže všeobecný súd zamedzovať účinky rozhodcovského rozsudku. Posilňovanie pozície spotrebiteľa nemôže prevážiť nad ochranou subjektívnych práv účastníkov konania tak, že ich vôbec nezabezpečí. Zákon o rozhodcovskom konaní určuje lehotu na preskúmanie rozhodcovského rozsudku. Po jej uplynutí existuje právne relevantný exekučný titul, ktorý nie je možné zrušiť, ktorý je však z pohľadu exekučného súdu materiálne nevykonateľný a na druhej strane nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, pretože existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka veci právoplatne rozhodnutej. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať ex offo. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, počas uvedeného obdobia nevykonával súd také úkony, ktoré by mali smerovať k odstráneniu neistoty v ktorej sa navrhovateľ nachádzal. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe a rovnako tak neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala vytvoriť stav zakladajúci reálne nevykonalnosť istiny a jej príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej. Z týchto dôvodov si navrhovateľ uplatňoval majetkovú škodu, pozostávajúcu s istiny s príslušenstvom, ktorú si v exekučnom konaní nemohol uplatniť, a ktorá mu už nemôže byť priznaná rozhodnutím všeobecného súdu. Zároveň si uplatňoval náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20 % z majetkovej škody z dôvodu, že exekučný súd nerozhodol včas, teda navrhovateľ nemal možnosť efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu zabezpečenia a vymoženiu pohľadávky. Ďalšími dôvodmi pre nemajetkovú ujmu bolo to, že navrhovateľovi pre nemožnosť vymoženiu pohľadávky a jej príslušenstva zanikli ďalšie plánované podnikateľské aktivity, vznikla mu strata a uvedené skutočnosti vyvolali u navrhovateľa, resp. členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj majiteľov spoločnosti pocity frustrácie, úzkosti a nespavosti. Súdna ochrana navrhovateľa v exekučnom konaní nebola poskytnutá v zákonom predpokladanej kvalite, v rozpore s Ústavou SR.

Odporca v písomnom vyjadrení navrhoval návrh zamietnuť. V prvom rade mal za to, že návrh je zmätočný, keď navrhovateľ síce podal písomný návrh a poukazoval na konkrétne dôkazy, žiadne dôkazy však sám nepredložil. Nie je jasný ani titul nároku na náhrady škody. Navrhovateľ nepodnikol žiadne kroky pre odstránenie neželaného stavu v prieťahoch v konaní. Mal za to, že návrh je podaný predčasne, keď neuplynula 6 mesačná doba na predbežné prerokovanie nároku, v rámci ktorej navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť, na základe čoho odporca nepovažoval nárok za predbežne prerokovaný. K samotnému postupu súdu odporca uvádzal, že z praktického hľadiska je lehota na vydanie poverenia výraznou prekážkou, aby súdy mohli objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak je exekučným titulom notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Od 01.06.2011 pätnásťdňová lehota na vydanie poverenia pre uvedené exekučné tituly neplatí. Odporca poukazoval, že v prípade posudzovania prieťahov v konaní v zmysle § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. je treba tieto posudzovať aj v zmysle ust. § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z.. Navrhovateľ vo vzťahu k predpokladom posúdenia existencie zbytočných prieťahov v zmysle citovaného ustanovenia svoje tvrdenie nepreukázal. Navrhovateľ namietal, že všeobecný súd prekročil svoju právomoc, čo však nie je pravdou. Exekučný súd má možnosť zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia, keď vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu, preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Navrhovateľ nijak materiálnu škodu nešpecifikoval a nepreukázal. Nie je pravdivé tvrdenie, že zamietnutie žiadostí o udelenie poverenia spôsobuje nevykonalnosť pohľadávky. Rozhodnutie o zamietnutí iba preukázalo

nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. Navrhovateľ má možnosť získať iný exekučný titul. Čo sa týka nemajetkovej ujmy, treba brať do úvahy rozdiel medzi nemajetkovej ujmy u fyzických a právnických osôb. Postoje členov riadiacich orgánov, či majiteľov sú irelevantné, keďže náhradu škody si uplatňuje právnická osoba. Ďalšie aktivity navrhovateľ nespresnil. Výška nemajetkovej ujmy nie je nijako podložená. Taktiež nešpecifikoval navrhovateľ, prečo nie je dostatočné konštatovanie porušenie práva. K nemajetkovej ujme odporca uviedol, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu, keď mal za to, že prieskum v konaní môže posudzovať len Ústavný súd. Taktiež je potrebné brať do úvahy, či ide o vznik nemajetkovej ujmy u fyzických, či právnických osôb, keď treba prihliadať aj na dobré mravy u poškodenej osoby. V tomto prípade odporca poukazoval na nie vždy legitímne postupy navrhovateľa vo vzťahu k spotrebiteľom. Vzhľadom na to, že išlo o spotrebiteľský vzťah, bolo na mieste podrobné skúmanie, pri vydávaní poverenia, vzhľadom na zvýšené riziko ohrozenia alebo porušenie práva spotrebiteľa. Z tohto pohľadu je návrh navrhovateľa v rozpore s dobrými mravmi, keď si požaduje náhradu škody od štátu, ktorá mala vzniknúť pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite navrhovateľa. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku podľa odporcu nemožno tvrdiť, že navrhovateľovi vznikla škoda postupom okresného súdu. Odporca mal za to, že navrhovateľ nepreukázal, že by v namietanom konaní, došlo k nesprávnemu úradnému postupu, že by mu vznikla nemajetková ujma, či majetková škoda.

V písomnom vyjadrení navrhovateľ uviedol, že nie je dôvod pre postup podľa § 43 O.s.p.. Titul nároku je určený ustanovením § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. a ide o nesprávny úradný postup. Navrhovateľ vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučnom konaní a primäl súd k vydaniu rozhodnutia podaniami zo dňa 18.02.2009, 20.05.2009, 23.09.2010, 27.09.2010. Mal za to, že súd musí v 15-dňovej lehote preskúmať súlad vykonania exekúcie so zákonom. Samotné prekročenie lehoty predstavuje bez ďalšieho zbytočný prieskum. Namietal, že príslušný súd nespĺnil zákonnú lehotu podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Rozhodnutie rozhodcovskej komisie je úplne iný právny inštitút ako rozsudok rozhodcovského súdu. Rozsudok rozhodcovského súdu je exekučným titulom podľa § 41 ods. 2 písm. i) Exekučného poriadku. Navrhovateľ nijako nemal predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, reagoval na podnety odporcu. Odporca nemal v úmysle navrhovateľa odškodniť. Vysoká zaťaženosť okresného súdu nemôže byť dôvodom pre nedodržanie zákonnej lehoty. Štát má dostatočne zabezpečiť súdy personálne. Podľa navrhovateľa vydanie poverenia nie je po právnej a faktickej stránke zložitou vecou. Výklad zákona o zodpovednosti za škodu, podľa ktorého by nebol všeobecný súd oprávnený preskúmať existenciu zbytočných prieskumov v konaní, je ústavne nekonformný. Nečinnosť súdu spôsobila zmenu v pracovných aktivitách navrhovateľa a to v smere zvýšenia objemu prác a postupov. Navrhovateľ sa nedomáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z titulu nezákonného rozhodnutia ale z dôvodu nesprávneho úradného postupu, ktorý však vidí aj v porušení práva EÚ zo strany exekučného súdu v tom, že sa zaoberal neprijateľnosťou rozhodcovskej doložky bez toho, aby o tom oprávneného alebo povinného upozornil. Podľa smernice EHS súd nemusí vylúčiť uplatnenie dotknutej podmienky, pokiaľ spotrebiteľ po tom ako bol upozornený súdom, nepovažuje za potrebné namietat' nekálny a nezáväzný charakter podmienky. Exekučný súd povinného vôbec neupozornil a nevyzval ho na zaujatie stanoviska. Nesprávny úradný postup exekučného súdu bol v tom, že vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup. Rozhodcovský rozsudok má rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Súd nie je oprávnený prekračovať svoje právomoci a rozhodovať svojvoľne a ľubovoľným spôsobom vykonávať prieskum. Exekučný súd rozhodol ex offo bez vypočutia strán, pričom k rozhodnutiu nemal dostupné právne a skutkové prvky nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Navrhovateľ sa v tomto konaní nedomáhal náhrady majetkovej škody, ktorá by predstavovala znížený výťažok exekúcie, ako náhradu majetkovej škody si uplatňoval náklady, ktoré mu vznikli v priamej príčinnej súvislosti s nekonaním exekučného súdu. Zamestnanci navrhovateľa sa pre nekonanie súdu museli veci venovať, urgovať, sťažovať, vec evidovať. Na otázku týkajúcu sa interpretácie a aplikácie Smernice Rady č. 93/13/EHS v nadväznosti na justičnú prax a záväznú judikatúru súdneho dvora EÚ. Slovenský súd postupoval v rozpore so smernicou EÚ, keďže ohľadne rozhodcovskej doložky nepristúpil k iniciácii konania o prejudiciálnej otázke. Vzhľadom na rozhodnutie Spolkového súdneho dvora v Nemecku a Ústavného súdu ČR, ktoré v zásade nepovažovali rozhodcovskú doložku za neprijateľnú resp., že by spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Nesprávny postup exekučného súdu vyplýva aj z uznesenia KS v Bratislave sp. zn. 18CoE/641/2011.

Navrhovateľ predložil znalecký posudok JUDr. PhDr. Miroslava Slašťana PhD. č. 1/2013 v odbore právne vzťahy k cudzine, medzinárodné právo súkromné a procesné, európske právo, podľa ktorého jednotlivé záväzné pramene práva Európskej únie a súvisiace nezáväzné pramene práva EÚ, ktoré obsahujú alebo odkazujú na ustanovenia o rozhodcovskom konaní v takzvaných spotrebiteľských sporoch vrátane súvisiacej judikatúry Súdneho dvora EÚ k 1. júlu 2013 neobsahujú výslovný zákaz rozhodcovského konania v spotrebiteľských sporoch, tzn. právo EÚ všeobecne a bez splnenia osobitných podmienok ochrany spotrebiteľa nezakazuje, aby majetkové spory, v ktorých zmluvnou stranou je spotrebiteľ, mohli byť rozhodované rozhodcom alebo rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní. Navrhovateľ na tento posudok poukazoval, mal za to, že spotrebiteľské spory je možné riešiť rozhodcovským súdom, a ak exekučný súd vyslovil iný názor, išlo z jeho strany o nesprávny úradný postup. Trval na tom, že išlo o nesprávny úradný postup, poukazujúc na Nález ÚS ČR IV. Š 3377/12.

Zo spisu sp. zn. 16Er/324/2010 Okresného súdu Levice súd zistil, že návrh na začatie konania o vydanie poverenia bol podaný dňa 28.04.2010. O návrhu na vydanie poverenia exekučný súd rozhodol uznesením zo dňa 03.11.2010 právoplatné dňa 26.11.2010 tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Voči uvedenému uzneseniu oprávnený podal odvolanie. Na základe späťvzatia odvolania Krajský súd v Nitre odvolacie konanie zastavil. Exekučné konanie je právoplatne skončené. Navrhovateľ ako oprávnený listom zo dňa 30.08.2010 podal sťažnosť na prieťah v konaní. Prípisom zo dňa 30.04.2010 a 18.06.2010 bol oprávnený vyzvaný na doplnenie návrhu, čo doplnil dňa 16.09.2010, keď na prvú výzvu odmietol odpovedať.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 5 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení platnom v čase začatia tohto konania a podania návrhu na vydanie poverenia štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení v čase začatia tohto konania a podania návrhu na vydanie poverenia právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení v čase vydania poverenia a podania tohto návrhu ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a)

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plyní premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone Lehota neplyní počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c), d) a i) zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení platnom od 01.06.2011 podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených,

i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c), d) a i) zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení platnom v čase začatia exekúcie podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,

d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených,

i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení platnom v čase do 31.05.2010 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

V zmysle citovaných zákonných ustanovení vzhľadom na uvedené skutočnosti súd návrh zamietol. Vzhľadom na rovnaké dôvody rozhodnutia prvostupňový súd svoje odôvodnenie zopakoval a doplnil v naznačenom smere krajským súdom. Podľa súdu bol návrh dostatočne špecifikovaný v zmysle § 43 O.s.p. a zákona č. 233/1995 Z.z. platného v čase podania návrhu. Navrhovateľ v petite návrhu uviedol čoho sa domáha, voči komu a z akého dôvodu. Nepredloženie dôkazov, nie je dôvod na zastavenie konania, ale na prípadné zamietnutie návrhu. Vzhľadom na to, exekúcia bola začatá v roku 2010 a navrhovateľ sa predbežného prerokovania domáhal v roku 2012 návrh nebol premlčaný. Súd mal k dispozícii ako dôkaz predmetné exekučný spis. Navrhovateľ sa v podaní zo dňa 25.09.2012 adresovaným priamo odporcovi domáhal uspokojenia nároku na náhradu škody. Do podania návrhu šesťmesačná lehota neuplynula, avšak súd vo veci rozhodoval po uplynutí šesťmesačnej lehoty od prijatia žiadosti odporcom, žalobu tak už nemohol súd považovať za predčasnú. Odporca do šiestich mesiacov od podania žiadosti neuspokojil nárok navrhovateľa na náhradu škody. Žiadosti navrhovateľa o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody prijal odporca osobne. Ohľadne každého návrhu bola podaná samostatná žiadosť v ktorej bola špecifikovaná i keď nedokladovaná výška škody. Žiadosti boli podané hromadne a odporca ich podanie potvrdil opečiatkovaním zoznamu podaných žiadostí. Tieto zoznamy sú založené na správe OS Nitra pod Spr. 1001/2012. Odporca nijako existenciu žiadostí nespochybňoval, konštatoval, že v každej je uvedená požadovaná suma. Navrhovateľa vyzýval na doplnenie žiadosti o ďalšie dokumenty ako napr. príslušný exekučný titul, poverenie na vykonanie exekúcie, ale aj doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu navrhovateľa. Existencia žiadosti s žalovanou sumou nebola medzi účastníkmi v každej jednej veci sporná. Dokazovanie v tomto smere súd považoval za nevhodné, vedúce k rovnakému zdôvodneniu rozhodnutia súdu. Navrhovateľ sa domáhal škody výlučne za nesprávny úradný postup z dôvodu, že k vydaniu poverení nedošlo v zákonnej 15-dňovej lehote. Súd v tomto prípade neskúmal, či prišlo k priesťahom v konaní. Zisťoval, či došlo k nedodržaniu zákonnej lehoty, z akého dôvodu, a či je to dôvod na náhradu škody, resp.

či vôbec nejaká škoda vznikla. V zmysle § 41 ods. 2 písm. d) zákona č. 233/1995 Z.z. bolo v čase podania návrhu na vydanie poverenia možné vydať poverenie, na základe vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených, ako exekučného titulu. Až neskôr bol zákon v uvedenej časti novelizovaný tak, že exekučným titulom boli vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov. Podľa navrhovateľa rozhodcovský rozsudok je exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. i) Exekučného poriadku. Rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul bol uvedený do § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku novelou účinnou od 01.06.2011. Bola by takáto novela nadbytočná, ak by išlo o exekučný titul podľa písmena i). Skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok sa za exekučný titul považoval podľa písmena d) svedčí aj komentár k § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého k novele účinnej od 01.06.2010 o zániku 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia, na základe rozhodcovského rozsudku došlo, z dôvodu potreby preskúmania písomností, pre prípad neprípustnosti exekúcie. Novela č. 144/2010 Z.z. sa vzťahuje aj na konania začaté pred účinnosťou tohto zákona (ASPI komentár k § 44 Exekučného poriadku). K vydávaniu poverení na základe exekučného titulu rozhodcovského rozsudku dochádzalo a dochádza podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Zhodný názor vyplýva i z rozhodnutia KS v Prešove sp. zn. 6 CoE 60/2011 z 19.05.2011. Pre výklad zákona je podstatný úmysel zákonodarcu - Národnej Rady SR prezentovaný v dôvodovej správe k novele § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. V podstate podľa zdôvodnenia navrhovateľa by súd musel vydávať poverenie, na základe rozhodcovského rozsudku v lehote 15 dní s poukazom na § 41 ods. 2 písm. i) Exekučného poriadku aj v súčasnosti, keď o rozhodcovský rozsudok hovorí § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, čo je nižšie uvádzanou judikatúrou vyvrátené. Exekučný súd výzvou odstraňoval vady podania oprávneného. V čase rozhodovania exekučného súdu o návrhu podania návrhu na vydanie poverenia lehota na vydanie poverenia v prípade rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu neexistovala. Nárok na náhradu škody si navrhovateľ uplatňoval výlučne podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z., keď podľa neho príslušný súd svojím postupom porušil povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, resp. bez zbytočných prieťahov v konaní. Ohľadne prípadného prieťahu sa nevedelo žiadne disciplinárne konanie, sťažnosť na prieťahy v konaní bola neopodstatnená (Spr. OS Levice č. 1550/2010), nerozhodol Ústavný súd Slovenskej republiky, či Európsky súd pre ľudské práva. V zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v súčasnom znení by len takéto podklady by boli relevantné pre priznanie náhrady škody. Citované ustanovenie je platné od 01.01.2013. Návrh bol podaný v roku 2012 súd však mal za to, že predmetné ustanovenie možno brať do úvahy ako výklad pôvodného ustanovenia pri skúmaní nárokov podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. platného v čase podania návrhu na vydanie poverenia a začatia tohto konania. V žiadnom prípade však súd nerozhodoval vec podľa súčasného znenia citovaných paragrafov.

Navrhovateľ tvrdil, že exekučný súd rozhodol po 325 dňoch. Súd zistil, že uznesenie o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia bolo vydané za 189 dní od doručenia návrhu. Súd 139 dní čakal na doplnenie návrhu na vydanie poverenia oprávneným. Navrhovateľ dokonca odmietal doplniť návrh. V konaní sp. zn. 25C/378/2012 sa navrhovateľ domáhal náhrady škody z dôvodu, že o návrhu na vydanie poverenia bolo rozhodnuté po 557 dňoch, pričom podľa exekučného spisu to bolo v lehote desať dní. Právny zástupca navrhovateľa bol pred pojednávaním na túto skutočnosť upozornený, napriek tomu zotrval na podanom návrhu a dôvodoch podania žaloby. Navrhovateľ tak trval na dôvodoch návrhu, ktoré boli preukázateľne nepravdivé a nároku sa vedome domáhal, na základe neexistujúcich skutočností. Údaje navrhovateľa sú nesprávne priam zavádzajúce, z ktorých vyplýva, že navrhovateľ ako oprávnený nemal o veci prehľad, pristupoval k veci nesústredene, na základe čoho vyznievajú jeho vyjadrenia o údajnej majetkovej škode, či dôvodoch pre nemajetkovú škodu značne nedôveryhodne. Táto skutočnosť podľa súdu nárok navrhovateľa vyvracia. Predmetné exekučné konania je právoplatne skončené. V predmetnej veci, z ktorej sa navrhovateľ domáha náhrady škody bol exekučný titul rozhodcovský rozsudok. Účastníkom exekučného konania rozhodnutím v uvedenej lehote nevznikol stav právnej neistoty. Navrhovateľom tvrdená majetková škoda nebola nijako preukázaná, navrhovateľ nepreukázal žiadnym spôsobom zníženie svojho majetku, pričom na navrhovateľovi je preukázať svoje tvrdenia. Údaj o výške majetkovej ujmy sa nedal overiť ani s exekučným spisom, v ktorom nebola vymáhaná suma konkrétne uvedená. Odporujúc si s návrhom v následnom vyjadrení sa majetkovej škody navrhovateľ ani nedomáhal z titulu zníženého výťažku exekúcie. Malo by ísť o majetkovú škodu vzniknutú v priamej príčinnej súvislosti s nekonaním exekučného súdu. Navrhovateľ svoje tvrdenia o škode v návrhu všeobecne popísané nijako nedokladoval. Určenie výšky škody v návrhu nie je dôkaz o vzniknutej škode. Podľa súdu navrhovateľ nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy a ani ju nezdôvodnil. Dôvody boli len všeobecné a nevzťahovali sa priamo na spoločnosť. Postoje členov riadiacich orgánov, či majiteľov sú irelevantné, keďže náhradu škody si uplatňuje právnická osoba. Ďalšie podnikateľské aktivity navrhovateľ nespresnil. Rovnako ako

pri vzniku škody je poškodený povinný nielen tvrdiť, ale aj preukázať vznik nemajetkovej ujmy, resp. uviesť skutočnosti, na ktorých základe bude možné podľa zákonom určených kritérií posúdiť vznik a rozsah ujmy. Pokiaľ navrhovateľ v danom prípade tvrdil, že o škode sa dozvedel až doručením upovedomenia o začatí exekúcie, nepochybne dovtedy nemal vedomosť o (ne)činnosti exekučného súdu pri vydávaní poverenia na vykonanie exekúcie. Preto doba, ktorá uplynula od doručenia žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia exekučnému súdu spolu s návrhom na vykonanie exekúciu a exekučným titulom, až do samotného vydania poverenia exekučným súdom, ale aj do doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, nemohla nijako negatívne zasiahnuť žalobcu, nemohla v ňom vyvolať neistotu ako morálnu ujmu, nemohla ovplyvniť jeho plánovanie a rozhodovanie, nemohlo viesť k strate legitímnych očakávaní, že v zákonom určenom čase nastane stav predpokladaný zákonom a nemohla vyvolať ani riziko ohrozujúce konečné vymoženie pohľadávky. Súd však nevidel dôvod, aby sa nejakou výškou škody vôbec zaoberal, keďže mal za to že k vzniku škody ani nedošlo.

Úlohou súdu je spravodlivé rozhodnutie v celom kontexte vzájomne sa odvíjajúcich skutočností. Ukladať súdu zákonodarcom zákonnú lehotu je riešenie, ktoré nemôže dostatočne zohľadňovať okolnosti toho ktorého prípadu. Lehoty nemôžu zohľadniť množstvo podaní, o ktorých ten ktorý súd v danom čase rozhoduje. Nemožno zvyšovať počet pracovníkov na súdoch len z dôvodu dočasného, i keď podstatného zvýšenia množstva práce. Zákonodarný zbor SR v prípade rozhodcovských rozsudkov lehotu na vydanie poverenia zrušil. V rámci exekučného konania má súd právo preskúmať dôkazy aj bez návrhu účastníkov, ako aj ex officio preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, či priebeh rozhodcovského konania (rozhodnutia: NS SR sp. zn. 3 Cdo 146/2011, 3 MCdo 11/2010, 5 Cdo 291/2010, US SR IV. ÚS 60/2011, I. ÚS 16/2002). Sťažnosť tak bola podľa tohto súdu nedôvodná. Sám navrhovateľ žiadal v exekučnom konaní o predĺženie lehoty na vyjadrenie pre veľké množstvo vecí a prípisov zo súdov (exekučný spis OS Levice sp. zn. 8Er/40/2009 založený v spise sp. zn. 25C/352/2012 OS Nitra). Navrhovateľ v konaní sp. zn. 25C/319/2012 predložil vyjadrenie po výzve súdu na pojednávaní dňa 17.01.2013 až po 210 dňoch! Ani exekútor navrhovateľa JUDr. Krutý vždy nereaguje na prípisy súdu v určenej lehote (sp. zn. 25C/332/2012). Zákon určoval lehotu na vydanie poverenia nie na vydanie iného rozhodnutia o návrhu na vydanie poverenia. V prípade, že súd ma za to, že nie je zákonný dôvod pre vydanie poverenia návrh zamietne, pričom takéto rozhodnutie nemožno považovať za jednoduché, pre ktoré bola určená 15- dňová lehota. Pre rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia zákonná lehota neexistuje. Do pozornosti súd dáva skutočnosť, že aj exekútor, u ktorého oprávnený navrhovateľ podal návrhy na začatie exekúcie nedodrжал lehotu podľa § 44 ods. 1 Exekučného poriadku na podanie návrhu na súd do 15 dní (bolo to aj viac ako tri mesiace), z čoho navrhovateľ žiadne tejto žalobe podobné závery nevyvodzoval. Exekučný súd vydal rozhodnutie v lehote 50 dní (nerátajúc lehotu po ktorú sa čakalo na doplnenie návrhu oprávneným na súd), čo je časovo zanedbateľná, priam krátka lehota na rozhodnutie. Z pohľadu súdnictva sa o uvedenej dobe dá hovoriť ako o krátkom časovom intervale. Navrhovateľ ako oprávnený v exekučnej veci v danej lehote vydanie poverenia nepresadzoval zákonnými možnosťami, nijako sa skoršieho rozhodnutia nedomáhal. Súd nie je presvedčený, že by bol počas tejto doby navrhovateľ v neistote a hrozila by mu akákoľvek škoda. Z tohto pohľadu potom jednoznačne vyplýva, že exekučný súd nevykazoval pri svojej činnosti navrhovateľom tvrdené zbytočné prieťahy. Súd sa podrobne zaoberal činnosťou exekučného súdu a nezistil žiadne zbytočné prieťahy. Tu možno poukázať aj na rozhodnutia Krajského súdu v Nitre sp.zn. 8Co 440/2013-90, 9Co 429/2013-92, 26Co 102/2014-127 v ktorých bolo potvrdené zamietnutie návrhu v typovo zhodných veciach. Ani nedodržanie zákonnej lehoty automaticky nezakladá nárok na náhradu škody (rozhodnutie ÚS SR I. ÚS 16/2002). Je potrebné vyhodnotiť, či uvedená lehota súdu na vydanie poverenia mohla mať za následok priznanie škody. Neboli konštatované zbytočné prieťahy v konaní, či nečinnosť súdu. Uvedená lehota sú absolútne primerané. Skúmané exekučné konanie prebiehalo za situácie, keď sa exekučný súd zaoberal množstvom obdobných vecí podaných najmä navrhovateľom, ktoré ho zahltili a reálne nebolo možné dodržať 15 dňovú lehotu. Súd už poukazoval i na to, že navrhovateľ či exekútor nedodržiavali zákonné a určené lehoty. Otázka je, či vôbec aj k škode došlo (ak by aj čisto teoreticky zbytočné prieťahy boli). Ako už bolo konštatované, majetková ujma nebola jasne špecifikovaná a nemajetková ujma nezávisí automaticky, len od konštatovania nedodržania zákonnej, či primeranej lehoty, ale aj od okolností, ktoré sú v tejto veci v odôvodnení konštatované, a na základe ktorých súd nevidel dôvod pre finančnú satisfakciu vo forme nemajetkovej ujmy. Podľa súdu sa navrhovateľ snaží predmetným podaním eliminovať po finančnej stránke svoje nesprávne obchodnoprávne rozhodnutia vo svojej podnikateľskej aktivite, ktorá i podľa súdnej praxi nie je v súlade s dobrými mravmi. O návrhu na vydanie poverenia bolo rozhodnuté. Konštatovanie že vo veci išlo o prieťah nie je všeobecný súd v tomto konaní oprávnený konštatovať. Neboli konštatované zbytočné

prieťahy v konaní, či nečinnosť súdu. Hromadná (opakovane podaná do množstva konaní) sťažnosť z 30.08.2010 bola reakciou navrhovateľa na to, že exekučný súd žiadal o doplnenie návrhu na vydanie poverenia s ktorým oprávnený nesúhlasil. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný, nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti, treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Teda nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z. z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku navrhovateľa, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené práve (iba) týmto postupom. Teda postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku navrhovateľa rozhodujúcim t. j., ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil. Nebola preukázaná ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. V prvom rade mal súd za to, že žiadna škoda nevznikla a v druhom rade, ak by aj teoreticky navrhovateľ nejakú škodu reálne dokladoval, nepreukázal jej spojitosť s nedodržaním zákonnej lehoty na vydanie poverenia, teda že by mu tvrdené náklady nevznikli aj tak.

Navrhovateľ vo svojich žalobách (bolo podaných veľké množstvo žalôb, v ktorých si navrhovateľ uplatňuje nárok podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. na voči odporcovi) v podstate žiada, aby okresný súd opätovne preskúmaval rozhodnutia okresných súdov v exekučnom konaní. Navrhovateľ pri uplatňovaní hlavne majetkovej ujmy napadol aj samotné zdôvodnenie predmetného rozhodnutia exekučného súdu pričom uvádzal, že napáda nesprávny postup nie nesprávne, resp. nezákonné rozhodnutie podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Súd preto k veci dodáva, že by predmetné poverenie nevydal, keďže exekučný titul nie je vydaný v súlade so zákonom, keď rozhodcovská doložka bola v rozpore s dobrými mravmi, resp. išlo o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd SR v predmetných veciach majú rovnaký právny názor, nielen ohľadne navrhovateľa, napríklad zhodne rozhodoval Krajský súd v Nitre napr. vo veciach sp. zn. 26CoE/140/2012, 8CoE/121/2012, 7CoE/13/2013, Krajský súd v Banskej Bystrici vo veciach sp. zn. 16CoE 228/2012, 17CoE 47/2011, Krajský súd v Prešove vo veci sp. zn. 6CoE 167/2012, Najvyšší súd SR vo veciach sp. zn. 1 Cdo 103/2012, 2 Cdo 216/2012, 2 Cdo 31/2013, 3 Cdo 46/2012, 5Cdo 42/2012, 6Cdo 98/2012, 6 Cdo 23/2013, 2 M Cdo 4/2012 (mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora) ako aj Ústavný súd ČR vo veci č.k. II.ÚS 2164/2010. Podľa súdu navrhovateľ sa nemôže domáhať nároku podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. z dôvodu, že podľa neho exekučný súd nesprávne zdôvodnil rozhodnutie, resp. nesprávne aplikoval právne normy SR alebo EÚ. Ak sa súd opiera vo svojom rozhodnutí o nesprávne právne normy, ktoré v rozhodnutí uvádza, alebo svoje rozhodnutie opiera o dôvody, ktoré sú uvedené v odôvodnení rozhodnutia, pričom by išlo o porušenie právnych noriem alebo porušenia postupu štátneho orgánu nemožno tieto považovať za nesprávny úradný postup (v daných prípadoch išlo o správnu aplikáciu právnych noriem a dokazovanie bolo vykonané v súlade so zákonom). Súd pri zdôvodneniach odkazovali aj na smernice EHS v zmysle ktorých návrhy na vydanie poverenia zamietali, resp. vyššie súdy tieto rozhodnutia potvrdzovali. Nesprávny úradný postup nesmie mať svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí (rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/24/04). Zodpovednosť za škodu z nesprávneho úradného postupu nezakladajú vady konania ako je zhromažďovanie podkladov, hodnotenie zistených skutočností a právne posúdenie ak mali za následok nesprávne rozhodnutie (rozsudok NS ČR sp. zn. 2Cdon 129/97 zo dňa 29.06.1999). Takéhoto nároku by sa poškodený mohol domáhať jedine podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., čo však navrhovateľ vyslovene vylúčil, a to len v prípade, že by bolo rozhodnutie exekučného súdu nezákonné, čo sa nepreukázalo. Nič na tom nemôže zmeniť ani posudok JUDr. PhDr. Miroslava Slašťana, že právo EÚ bez splnenia osobitných podmienok ochrany spotrebiteľa nezakazuje, aby majetkové spory mohli byť rozhodované rozhodcovským súdom. Znalecký posudok v odvetví európske právo nemôže zmeniť právoplatné rozhodnutie v exekučnom konaní. Takýto dôkaz je irelevantný pre dané rozhodnutie. Záver znalca je všeobecný, nepoukazuje na osobitné podmienky konkrétnej exekučnej veci. Exekučný súd zamietol návrh na vydanie poverenia pre rozpor exekučného titulu nielen podľa EÚ, ale aj pre rozpor s právom SR, pričom toto rozhodnutie je právoplatné. Vnútroštátny súd má právo konštatovať nekalosť konkrétnych zmluvných podmienok. Podľa Európskej komisie mal exekučný súd právo konať ex offa. Nesprávny postup z právneho hľadiska je porušenie procesných právnych noriem. Hmotnoprávne dôvody pre neexistenciu platného exekučného titulu v odôvodnení uznesenia exekučného súdu nemožno považovať za postup súdu na základe ktorého by bolo možné požadovať ujmu. Mohlo by teoreticky ísť len o nezákonné rozhodnutie. V odôvodnení rozhodnutia súdy po aplikovaní právnych noriem vyjadria právny názor. Ak sa právny názor ukáže následne ako nesprávny, nejde o nesprávny úradný postup, ale za splnenia ďalších zákonných podmienok môže

viesť k nezákonnému rozhodnutiu, za ktoré by štát niesol zodpovednosť len v prípade, ak by bolo zrušené alebo zmenené. Ak by však súd dospel k nesprávnemu hmotnoprávnemu rozhodnutiu na základe porušenia procesných noriem išlo by taktiež o nezákonné rozhodnutie. Procesné pochybenie v prípade správneho hmotnoprávného rozhodnutia je irelevantné, nezakladajúce nárok na náhradu škody, ktoré by bolo možné posudzovať jedine podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Ani v náleze ÚS ČR IV. ÚS 3377/12 nie je konštatované, že by išlo o nesprávny úradný postup. Exekučný súd nepostupoval formalisticky a jeho záver nie je nesprávny či nespravodlivý. Navrhovateľ ako oprávnený v čase podávania exekúcie dobre vedel čo exekučné súdy skúmajú. Voči samotnému rozhodnutiu v exekučnom konaní nepodnikol žiadne právne kroky. Nielen Okresné, ale aj Krajské súdy, Najvyšší súd SR a Ústavný súd SR mali za to, že rozhodcovská doložka navrhovateľa je neprijateľná. Spolkový súd Nemecka či Ústavný súd Českej republiky riešili iné, konkrétne rozhodcovské doložky, nie však rozhodcovskú doložku navrhovateľa. Európska komisia má výhrady voči nedostatočnej ochrane spotrebiteľov právo ohľadne zmlúv a rozhodcovských doložiek navrhovateľa (list Generálnej tajomníčky Generálneho sekretariátu Európskej komisie z 26. 4. 2013 c. SG/-Greffé (2013) 5843 Slovenskej republiky). Rovnako vykonanie dokazovania, ktoré považuje účastník za nadbytočné, či dokonca podľa účastníka je protizákonné nepredstavuje nesprávny úradný postup. Rozhodovacia činnosť, ktorá je podstatou súdnictva nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup (uznesenie NS ČR sp. zn. 25Cdo/1018/2007 zo dňa 25.08.2009).

Súd nesúhlasil ani s právnym názorom navrhovateľa, že rozhodcovský rozsudok je prekážkou domáhaniu sa navrhovateľa nároku voči dlžníkovi v občianskoprávnom konaní. V prvom rade ide o teoretické tvrdenie navrhovateľa, ktoré nie je reálne podložené. Navrhovateľ nepreukázal, že by podal návrh voči dlžníkovi na civilnom súde, ktorý by mu bol zastavení pre prekážku res iudicata. Úvaha o vzniku škody je do podania resp. zastavenia uvádzaného konania čistou fikciou. Ako už bolo konštatované rozhodnutie exekučného súdu nebolo nezákonné, išlo o spravodlivé a po právnej stránke správne rozhodnutie, takéto rozhodnutie tak nemôže byť dôvodom pre vznik škody. Neexistuje tak žiadna súvislosť medzi postupom exekučného súdu a údajnou škodou navrhovateľa. V druhom rade neúčinný (nulitný) rozhodcovský rozsudok žiadnu prekážku následného prejednania a rozhodnutia veci nepredstavuje (uznesenie KS v Trnave zo dňa 31.05.2012 sp. zn. 10CoE/308/2011). Exekučný súd má právo preskúmať, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané v súlade so zákonom, t.j. či bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie (iný titul) vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosť, zrozumiteľnosť, a presnosť označenia subjektov práv a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať). Exekučný súd je teda už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie bezpochyby oprávnený posúdiť, či oprávneným označený exekučný titul bol vydaný k tomu kompetentným orgánom. Význam tohto oprávnenia tkvie v tom, že ak exekučný titul vydal orgán, ktorý k tomu nemal právomoc, ide o rozhodnutie ničotné, nevyvolávajúce žiadne právne účinky. Takéto rozhodnutie nespĺňa predpoklad materiálnej vykonateľnosti (záväznosti) a na jeho základe nemožno preto viesť nútený výkon rozhodnutia (uznesenie NS SR zo dňa 26.02.2013 sp. zn. 4Cdo/236/2012). Podľa uznesenia NS SR zo dňa 11.03.2013 sp. zn. 3Cdo/50/2012 pokiaľ by exekučný súd akceptoval rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia vydaného tým, kto na to nemal právomoc. Vo svojej podstate by išlo o akceptáciu „rozhodnutia“ nevykonateľného, majúceho účinky paktu. V predmetnom uznesení Najvyšší súd podrobne rozoberá otázku údajného nesprávneho procesného postupu všeobecného súdu v exekučnom konaní, neplatnosť rozhodcovskej doložky či otázky res iudicata i súladu s európskym právom a to aj s použitím Smernice Rady 93/13/EHS so závermi o správnom rozhodnutí exekučného súdu. Prvostupňový súd sa v tomto rozhodnutí s týmito závermi stotožňuje a zhodne na tieto poukazuje aj v tomto odôvodnení. Uznesenie exekučného súdu o zamietnutí poverenia o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zhodne ako uznesenie súdu o zastavení exekučného konania prelmuje právoplatnosť rozhodcovského rozsudku, pričom zaniká prekážka rozsúdenej veci. Nadobudnutím právoplatnosti uznesenia o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia pre oprávneného odpadá prekážka res iudicata na uplatnenie jeho práva na súde (uznesenie KS v Žiline zo dňa 11.07.2012 sp. zn. 20CoE/94/2012). Uznesenie KS v Bratislave sp. zn. 18CoE/641/2011 tieto skutočnosti nespochybňovalo, uznesenie Okresného súdu bolo týmto rozhodnutím zrušené a vrátené na ďalšie konanie, kde prvostupňový súd mal podrobnejšie zdôvodniť

zamietnutie návrhu na vydanie poverenia. Podstatné je, že toto rozhodnutie bolo prekonané ďalšou rozhodovacou praxou súdov a to i NS SR v uvádzaných konaniach (aj v predchádzajúcom odseku).

Nemožno skúmať nesprávny úradný postup, bez ohľadu na okolnosti veci. Všetky konštatované okolnosti veci ako sú zanedbateľná dĺžka konania od podania návrhu na súd do vydania rozhodnutia exekučným súdom, neexistencia lehoty na vydanie poverenia v čase rozhodnutia súdu ohľadne rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu, neexistencia zákonnej lehoty na rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia, nepravdivé- zavádzajúce údaje navrhovateľa o dĺžke nedodržania lehoty, nedodržiavanie lehôt exekútorom navrhovateľa, nemožnosť samotného navrhovateľa splňať lehoty súdu, reálne nepreukázanie škody, neexistencia konštatovania a preukázania zbytočných prietahov v konaní, či porušenia povinnosti, vykonávanie dokazovania ako podstata súdnictva, neaktívny prístup oprávneného, nevyužitie všetkých zákonných možností navrhovateľom ako oprávneným, chýbajúca príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, exekučný titul v rozpore so zákonom, možnosť navrhovateľa domáhať sa nároku voči dlžníkovi v občianskoprávnom konaní viedli samostatne i vo vzájomnom kontexte súd k zamietnutiu návrhu.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci úspech, nepriznal náhradu trov konania, keďže žiadne nešpecifikoval a žiadne mu nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.), pričom podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.